

மரணத்திற்குப் பின் வாழ்க்கை

மரணத்திற்குப் பின் வாழ்க்கை

“ஒரு மனிதன் இறந்தால் மீண்டும்
வாழ்வானா?”
யோபு 14:14

மரணத்திற்குப் பிறகு வாழ்க்கை சாத்தியம் என்பது போன்ற வேறு எந்த விஷயமும் மிகவும் கவர்ச்சிகரமான மற்றும் உலகளாவிய ஆர்வத்தைத் தருவதில்லை. ஏனென்றால் மரணம் என்பது மிகவும் உலகளாவியது, மேலும் பகுத்தறிவு மனப்பான்மை கொண்ட அனைத்து மனிதர்களும் வாழ விரும்புகிறார்கள். சாதாரண சூழ்நிலைகளில் யாரும் இறக்க விரும்புவதில்லை, ஆனால் மனித தொலைநோக்குப் பார்வையைப் பொறுத்தவரை, மனித இனத்தின் ஒவ்வொரு உறுப்பினருக்கும் மரணம் காத்திருக்கிறது என்பதை அனைவரும் உணர்கிறார்கள். எனவே மரணத்திற்குப் பிறகு வாழ்க்கை இருக்கிறதா

இல்லையா என்ற கேள்வி அனைவரின் இதயங்களிலும் பலரின் உதடுகளிலும் உள்ளது.

காலங்காலமாக ஆண்களும் பெண்களும், தங்கள் அன்புக்குரியவர்களின் மரணத்தால் ஏற்பட்ட விரக்தியிலும், "கிரிம் ரீப்பர்" முன் தங்கள் சொந்த இறுதி சரிவின் நிச்சயத்திலும், தங்கள் அச்சங்களைத் தணிக்கவும், மிகவும் சோகமான உண்மையானவற்றின் யதார்த்தத்தை மறுக்கவும் அனைத்து வகையான தத்துவங்களையும் வகுத்துள்ளனர். மரணம் என்பது அது போல் தோன்றுவது அல்ல என்று அவர்கள் நம்ப முயற்சித்துள்ளனர்; அது ஒரு எதிரி அல்ல, ஆனால் ஒரு நண்பர், மனிதர்கள் வாழ்க்கையின் மற்றொரு மற்றும் மிகவும் உயர்ந்த உலகில் நுழைவதற்கான ஒரு வழிமுறையாகும்.

கற்றவர்களும் படிக்காதவர்களும் மீண்டும் மீண்டும் கேள்விகள் கேட்கப்பட்டுள்ளனர், இறந்தவர்கள் எங்கே? ஒரு நபர் இறந்தால் என்ன நடக்கும்? இறந்தவர்கள் உயிருடன் இருப்பவர்களை விட உயிருடன் இருக்கிறார்களா? ஆயிரக்கணக்கான ஆண்டுகளுக்கு முன்பு தீர்க்கதரிசி யோபு

கேட்டார், “ஒரு மனிதன் இறந்தால், அவன் மீண்டும் வாழ்வானா?” (யோபு 14:14) கடவுளின் தீர்க்கதரிசி இவ்வாறுதான் தங்கள் அன்புக்குரியவர்களை இழந்ததற்காக துக்கமடைந்த எண்ணற்ற மில்லியன் கணக்கானவர்களுக்காகப் பேசினார், மேலும் அவர்கள், எல்லா மனிதகுலத்தையும் போலவே, நிச்சயமான மரணம் வருவதைப் பற்றி பயந்திருக்கிறார்கள்.

“ஒரு மனிதன் இறந்தால், அவன் மீண்டும் வாழ்வானா?” என்ற தனது கேள்விக்கான பதிலில் யோபுவுக்கு தனிப்பட்ட மற்றும் முக்கியமான ஆர்வம் இருந்தது, ஏனெனில் அவர் கடவுளிடம் தன்னை இறக்க அனுமதிக்கும்படி கேட்டார். யோபு வாழ்வதில் சோர்வடையவில்லை, ஆனால் அத்தகைய நிலைமைகளின் கீழ் வாழ்க்கை மதிப்புக்குரியதா இல்லையா என்று யோசிக்கும் அளவுக்கு துன்பத்தால் சோர்வடைந்தார்.

“யோபுவின் பொறுமையைப் பற்றி நீங்கள் கேள்விப்பட்டிருக்கிறீர்கள்” என்று யாக்கோபு எழுதினார். (யாக்கோபு 5:11) யோபுவுக்கு பொறுமை தேவைப்பட்டது, ஏனென்றால்

கடவுள் அவர் மீது மிகக் கடுமையான பேரழிவுகள் வர அனுமதித்தார். அவரது மந்தைகள், அவரது மந்தைகள் மற்றும் அவரது குடும்பத்தினர் அனைவரும் அழிக்கப்பட்டனர். அவர் தனது ஆரோக்கியத்தை இழந்து, அவரது முழு உடலையும் உள்ளடக்கிய ஒரு அருவருப்பான தோல் நோயால் பாதிக்கப்பட்டார். கடைசியில் அவருடைய மனைவி அவருக்கு எதிராகத் திரும்பி, “தேவனைச் சபித்து, மரித்துப்போ” என்றாள்.—யோபு 2:9

ஆனால், யோபுவுக்குக் கடவுளைச் சபிக்கும் எண்ணம் இல்லை. இவ்வளவு கடுமையாக துன்பப்படுவதற்கு ஏன் அனுமதிக்கப்பட்டார் என்பது அவருக்குப் புரியவில்லை என்றாலும், அவர் கடவுளை நம்பினார். கடவுளின் சித்தமாக இருந்தால் துன்பத்திலிருந்து விடுதலை பெற அவர் முயன்றார் என்பது புரிந்துகொள்ளத்தக்கது, எனவே அவர், “நீர் என்னைக் கல்லறையில் மறைத்து, உமது கோபம் தணியும் வரை என்னை மறைத்து, எனக்கு ஒரு காலத்தைக் குறிப்பிட்டு, என்னை நினைவில் கொள்வீராக!” என்று ஜெபித்தான்.—யோபு 14:13

இவ்வாறு கடவுளிடம் தன்னை இறக்க அனுமதிக்கும்படி கேட்ட யோபு, கடவுள் தனது ஜெபத்திற்கு பதிலளித்து, தன்னை இறக்க அனுமதித்தால் என்ன நடக்கும் என்ற கேள்வியை யோசித்தார். எனவே அவர், “ஒரு மனிதன் இறந்தால் [நான் இறந்தால், நான் கேட்டது போல்], அவன் மீண்டும் வாழ்வானா [நான் மீண்டும் வாழ்வேனா?]” என்று கேட்டார். யோபு தனது சொந்த அனுபவம் மற்றும் உணர்வுகளின் பார்வையில் இருந்து பேசினார், ஆனால், கடவுளின் தீர்க்கதரிசியாக, அவரது வார்த்தைகள் தெய்வீகமாக ஏவப்பட்டவை, எனவே மரணத்திற்குப் பிந்தைய வாழ்க்கை குறித்த கேள்வியை அவர் இந்த விஷயத்தில் கடவுளின் வார்த்தையின் உண்மைக்கு ஏற்ப வடிவமைத்தார் என்பதை நாம் அறிவோம்.

எனவே, யோபு, “ஒரு மனிதன் இறந்தால், அவன் எப்போதும் இல்லாத அளவுக்கு உயிருடன் இருக்கிறானா?” என்றும், “ஒரு மனிதன் இறந்தால், அவன் வேறொரு அறைக்குச் சென்றுவிட்டான், அல்லது சொர்க்கத்திற்குச் சென்றுவிட்டான், அல்லது வேதனைக்குரிய இடத்திற்குச் சென்றுவிட்டான் என்று அர்த்தமா?” என்றும் கேட்கவில்லை

என்பதைக் கவனிக்க வேண்டியது அவசியம். ஒரு மனிதன் இறக்கும் போது அவன் இறந்துவிட்டான் என்பதை யோபு அறிந்திருந்தான், எனவே அவர் கேட்ட கேள்வி, "ஒரு மனிதன் இறந்தால், அவன் மீண்டும் வாழ்வானா?"

இவ்வாறு, மரணத்திற்குப் பிந்தைய வாழ்க்கை இறந்தவர்களின் உயிர்த்தெழுதல், விழிப்புணர்வைப் பொறுத்தது என்ற பைபிளின் மிகப்பெரிய அடிப்படை உண்மை நம் கவனத்திற்குக் கொண்டுவரப்படுகிறது. மரணத்திற்குப் பிறகு வாழ்க்கைக்கான நம்பிக்கை உள்ளது, ஏனெனில் மரணம் இல்லாததால் அல்ல, ஆனால் இறந்தவர்களை மீண்டும் உயிர்ப்பிக்க கடவுள் தனது வலிமையான சக்தியைப் பயன்படுத்துவதாக வாக்குறுதி அளித்துள்ளார். மேலும் துன்பத்திலிருந்து தப்பிக்க யோபு இறக்க அனுமதிக்கப்பட்டால், கடவுள் பின்னர் அவரை மீண்டும் உயிர்ப்பிப்பார் என்பதை அவர் அறிந்திருந்தார், ஏனென்றால் அவர் மேலும் கூறினார், "எனது நியமிக்கப்பட்ட காலத்தின் எல்லா நாட்களிலும், [மரணத்திலிருந்து வாழ்க்கைக்கு] என் மாற்றம் வரும் வரை நான்

[மரணத்தில்] காத்திருப்பேன். நீ கூப்பிடு, நான் உனக்குப் பதிலளிப்பேன்: உன் கைகளின் கிரியையின் மேல் உனக்கு ஆசை இருக்கும்." - யோபு 14:14,15

உயிர்த்தெழுதல் நம்பிக்கை

கடவுள், தம்முடைய சொந்த நேரத்தில், மரணத்திலிருந்து தன்னை வெளியே அழைப்பார் என்று யோபு உறுதியளித்தது, மரணத்திற்குப் பிந்தைய வாழ்க்கை விஷயத்தில் கடவுளின் முழு வார்த்தையின் சாட்சியத்திற்கும் முழுமையாக ஒத்துப்போகிறது. உயிர்த்தெழுதலின் இந்த நம்பிக்கைதான் புதிய ஏற்பாட்டில் மிகவும் தெளிவாகவும், ஆறுதலளிக்கும் உறுதியுடனும் அமைக்கப்பட்டுள்ளது.

அப்போஸ்தலன் பவுல் எழுதினார், "மனிதனால் மரணம் வந்ததால், மனிதனால் மரித்தோரின் உயிர்த்தெழுதலும் வந்தது." (I கொரி. 15:21) இந்த உரையில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள இரண்டு "மனிதர்கள்" ஆதாமும் இயேசுவும் ஆதாமும். ஆதாம் தெய்வீக சட்டத்தை மீறி, தன் மீதும் தன்

சந்ததியினரின் மீதும் மரண தண்டனையை
கொண்டு வந்தான். இயேசு பாவியின்
ஸ்தானத்தை மரணத்தில் ஏற்று,
உயிர்த்தெழுதல் மூலம் ஆதாமிய இனத்தை
மரணத்திலிருந்து விடுவிப்பதை
சாத்தியமாக்கினார். "பாவத்தின் சம்பளம்
மரணம்; தேவனுடைய கிருபை வரமோ
நம்முடைய கர்த்தராகிய இயேசு
கிறிஸ்துவினால் உண்டான நித்திய ஜீவன்"
என்று பவுல் எழுதியபோது இதைத்தான்
அர்த்தப்படுத்தினார். - ரோமர் 6:23

மரணத்திற்குப் பின் வாழ்வின்
உறுதிப்பாட்டிற்கு இறந்தவர்களின்
உயிர்த்தெழுதல் மிகவும் முக்கியமானது,
கிறிஸ்தவர்களைப் பற்றி எழுதுகையில்,
அப்போஸ்தலன் பவுல், உயிர்த்தெழுதல்
இல்லையென்றால், "கிறிஸ்துவுக்குள்
நித்திரையடைந்தவர்களும் அழிந்துவிட்டார்கள்"
என்று வலியுறுத்தினார். (1 கொரிந்தியர் 15:18)
இதன் பொருள், உயிர்த்தெழுதல்
இல்லையென்றால், இப்போது கிறிஸ்துவை
நம்பி, அவருடைய அடிச்சுவடுகளைப்
பின்பற்றுபவர்களும் கூட, மரணத்தில் அழிந்து
போகிறார்கள் என்பதாகும்.

குழப்பம் ஏன்?

மரணத்திற்குப் பின் வாழ்வின் நம்பிக்கை, உயிர்த்தெழுதலில் இறந்தவர்களை உயிர்ப்பிப்பதாக கடவுள் அளித்த வாக்குறுதிகளை அடிப்படையாகக் கொண்டது என்று பைபிள் மிகத் தெளிவாகக் கற்பிப்பதால், பைபிளின் போதனைகளை நம்புவதாகக் கூறுபவர்களில் பலர் இந்த விஷயத்தில் குழப்பமடைய வேண்டும் என்ற கேள்வி இயல்பாகவே எழுகிறது. இந்தக் குழப்பத்திற்கான அடிப்படை ஏதேன் தோட்டத்தில் தோன்றியது.

கடவுள் ஆதாமிடம், "நன்மை தீமை அறியத்தக்க விருட்சத்தின் கனியைப் புசிக்க வேண்டாம்: நீ அதைப் புசிக்கும் நாளில் நீ சாகவே சாவாய்" என்றார். (ஆதி. 2:17) பின்னர், பாம்பு மூலம் பேசிய சாத்தான், ஏவாளிடம் இதைப் பற்றிக் கேட்டான், "தோட்டத்திலுள்ள சகல மரங்களின் கனியையும் நீங்கள் புசிக்க வேண்டாம் என்று கடவுள் சொன்னாரா?" (ஆதி. 3:1) கீழ்ப்படியாமைக்கு தண்டனை மரணம் என்று அவர் கூறியது உட்பட, கடவுள் சொன்னதை ஏவாள் உறுதிப்படுத்தினாள்.—vss. 2,3

பின்னர் சாத்தான், ஏவாளுக்கு பதிலளித்து, "நீங்கள் நிச்சயமாக சாகமாட்டீர்கள்" என்றான். (ஆதி. 3:4) இது படைப்பாளர் சொன்னதை மறுப்பதாகும். உண்மையில், மரணம் கீழ்ப்படியாமைக்கு தண்டனை என்று சாத்தான் சொன்னபோது கடவுள் பொய் சொன்னதாகக் குற்றம் சாட்டினான். மனிதனுக்கு மரண தண்டனையை விதிக்கும் தெய்வீக நோக்கத்தை ஏதோ ஒரு வகையில் முறியடிக்க முடியும் என்று சாத்தான் நம்பியிருக்கலாம். அப்படியானால், அவ்வாறு செய்வதற்கான முயற்சிகள் பயனற்றவை என்பதை அவன் விரைவில் கண்டுபிடித்தான், ஏனென்றால் மனித இனம் இறக்கத் தொடங்கியது.

இருப்பினும், தான் தவறு செய்ததாக சாத்தான் ஒப்புக்கொள்ளவில்லை. அதற்கு பதிலாக, மனித முகவர்கள் மூலம், மரணம் என்பது தோன்றுவது போல் இல்லை, உண்மையில் மரணம் இல்லை என்ற பிரச்சாரத்தைப் பரப்பத் தொடங்கினான். மக்களை இதை நம்ப வைக்க அவர் தூண்டும் அளவிற்கு, அவர் தாய் ஏவாளிடம், "நீங்கள் நிச்சயமாக இறக்க மாட்டீர்கள்" என்று சொன்னபோது அவர் உண்மையைச் சொன்னார் என்பதை நிரூபிப்பார், நீங்கள் இறந்துவிடுவது

போல் மட்டுமே இருப்பீர்கள், நீங்கள் இறந்துவிடுவது போல் தோன்றும்போது, உண்மையில், நீங்கள் எப்போதும் இல்லாத அளவுக்கு உயிருடன் இருப்பீர்கள்.

கடவுளின் வார்த்தையில் நம்பிக்கை உள்ளவர்களுக்கு, ஏதேன் தோட்டத்தில் கூறப்பட்ட எந்த அறிக்கையை ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும் என்பதை தீர்மானிப்பதில் எந்த சிரமமும் இருக்காது. "நீங்கள் அதைப் புசிக்கும் நாளில் நீங்கள் நிச்சயமாகச் சாவீர்கள்" என்று அறிவித்தது படைப்பாளர்தான், கடவுள் உண்மையைச் சொன்னார் என்பது நமக்குத் தெரியும். "நீங்கள் நிச்சயமாகச் சாவதில்லை" என்று சொன்னது சாத்தான்தான், அவன் உண்மையைச் சொல்லவில்லை என்பது நமக்குத் தெரியும். சாத்தானைப் பற்றி இயேசு, "அவன் ஒரு பொய்யன், அதன் தந்தை" என்றார். —யோவான் 8:44

சாத்தான் ஒரு பொய்யன் மட்டுமல்ல, இயேசு அறிவித்தபடி, அவன் "அதன் தந்தை". வேறு வார்த்தைகளில் கூறுவதானால், சாத்தான் முதல் பொய்யைப் பிறப்பித்தான், அது இதுவரை சொல்லப்பட்ட மிகவும் அழிவுகரமான மற்றும்

தொலைதூரப் பொய்யாகும். ஏதேன் தோட்டத்திலிருந்து உருவான இந்தப் பொய், மரணம் என்ற விஷயத்தில் அனைத்து தேசங்கள் மற்றும் மதங்களின் மக்களின் மனதில் இருந்த உண்மையைச் சிதைத்துவிட்டது; அதே நேரத்தில், "நீ நிச்சயமாக சாவாய்" என்ற கூற்றில் கடவுள் வெளிப்படுத்திய உண்மையை ஒப்பீட்டளவில் சிலரே நம்பியுள்ளனர்.

"தனி நிறுவனம்" பொய்

மனித உடல் இறந்துவிடுகிறது என்பது அனைவருக்கும் தெளிவாகத் தெரிந்தது. இது தொடர்பாக மக்களை ஏமாற்ற எந்த வழியும் இல்லை என்பதை சாத்தான் அறிந்திருந்தான், எனவே மனித உடலுக்குள் உடலிலிருந்து தனித்தனியாக இருக்கும் ஒன்று இருக்கிறது, அது இறக்கும் போது உடலிலிருந்து தப்பித்து, தொடர்ந்து வாழும் ஒரு நிறுவனம் என்ற கருத்தை அவன் பரப்பத் தொடங்கினான். கிறிஸ்தவ வட்டாரங்களில், இந்த வரையறுக்க முடியாத ஒன்று "அழியாத ஆன்மா" என்று அழைக்கப்படுகிறது.

பண்டைய எகிப்தியர்கள் இந்தக் கருத்தைக் கொண்டிருந்தனர். இது பின்னர் கிரேக்க தத்துவஞானிகளால் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது, மேலும் அப்போஸ்தலர்கள் மரணத்தில் தூங்கிய பிறகு அது புறமத தத்துவஞானிகளால் கிறிஸ்தவ தேவாலயத்தில் அறிமுகப்படுத்தப்பட்டது. பல்வேறு வழிகளில் விவரிக்கப்பட்டாலும், மனிதனுக்குள் இறக்க முடியாத ஒன்று இருக்கிறது, எனவே மரணம் இல்லை என்ற இந்தக் கோட்பாடு அனைத்து புறமத மதத்தினரின் பொதுவான நம்பிக்கையாக இருந்து வருகிறது.

சாலொமோன் ராஜாவின் நாட்களில் இது புறஜாதியினரிடையே பரவலாக இருந்தது என்று பைபிள் குறிப்பிடுகிறது, மேலும் அவர் இந்த பிழையை சத்தியத்துடன் எதிர்த்துப் போராடுவதைக் காண்கிறோம். அவர் எழுதினார், “மனித புத்திரருக்கு நேரிடுவது மிருகங்களுக்கு நேரிடுகிறது; ஒன்று சாவது போல மற்றொன்றும் சாகிறது; ஆம், அவை அனைத்திற்கும் ஒரே மூச்சு உண்டு; அதனால் ஒரு மனிதனுக்கு மிருகத்தை விட எந்த மேன்மையும் இல்லை: ஏனென்றால் எல்லாம் மாயை. எல்லாம் ஒரே இடத்திற்குச் செல்கின்றன; எல்லாம் மண்ணிலிருந்து வந்தவை, எல்லாம் மீண்டும் மண்ணாகின்றன.

மேல்நோக்கிச் செல்லும் மனிதனின் ஆவியையும், கீழே பூமிக்குச் செல்லும் மிருகத்தின் ஆவியையும் யார் அறிவார்கள் [அல்லது யாரால் நிரூபிக்க முடியும்]?—பிரசங்கி. 3:19-21

சாலமன் கடவுளின் உண்மையை எவ்வளவு தெளிவாகக் கூறுகிறார், மரணத்தில் மனிதனும் மிருகமும் ஒரே மாதிரியானவை, அவை அனைத்தும் ஒரே சுவாசம் அல்லது "ஆவி" கொண்டவை என்பதை உறுதிப்படுத்துகிறார், வசனம் 21 இல் ஒரே எபிரேய வார்த்தை மொழிபெயர்க்கப்பட்டுள்ளது. இவ்வாறு உண்மையை முன்வைத்த பிறகு, அவர் கேட்கிறார், வேறுவிதமாக யார் நிரூபிக்க முடியும்? சுற்றியுள்ள புறஜாதிகள் வேறுவிதமாக நம்பினார்கள் என்பதை அவர் அறிந்திருந்தார் என்பது தெளிவாகத் தெரிகிறது, மரணம் இல்லை, உடல் இறக்கும் அதே வேளையில், "மேல்நோக்கி" சென்று தொடர்ந்து வாழும் ஒரு "ஆவி" இருக்கிறது என்ற சாத்தானின் பொய்யை அவர்கள் கடைப்பிடித்தார்கள். ஆனால் இது உண்மையல்ல என்று சாலமன் காட்டுகிறார். மாறாக, மரணத்தில், மனிதனும் மிருகமும் ஒரே மாதிரியானவை என்று அவர் கூறுகிறார்.

மிருகத்தை விட மனிதனின் மேன்மை,
 உயிர்த்தெழுதலில் இறந்த மனிதர்களை
 உயிர்ப்பிப்பதாக கடவுள் வாக்குறுதி
 அளித்துள்ளார், ஆனால் கீழ் விலங்குகளுக்கு
 இதைச் செய்வதாக வாக்குறுதி அளிக்கவில்லை
 என்பதில் உள்ளது.

"அழியாத ஆன்மாக்கள்" இல்லை

"அழியாத ஆன்மா" என்ற சொற்றொடர் பைபிளில் காணப்படவில்லை, மேலும் ஒரு "தனி நிறுவனம்" மனித உடலுக்குள் வாழ்கிறது என்றும், உடல் இறக்கும் போது வேறு எங்கும் வாழத் தப்பிச் செல்கிறது என்றும் பைபிள் சிறிதும் கற்பிக்கவில்லை. பைபிளில் ஆன்மா என்ற வார்த்தையின் முதல் பயன்பாடு ஆதியாகமம் 2:7 இல் உள்ளது. இந்த உரையில், கடவுள் மனிதனை பூமியின் தூசியிலிருந்து படைத்து, அவனது நாசியில் "உயிர் சுவாசத்தை" ஊதினார் என்றும், மனிதன் "உயிருள்ள ஆன்மாவானான்" என்றும் நமக்குச் சொல்லப்படுகிறது.

"உயிருள்ள ஆன்மா" என்பது வெறுமனே ஒரு உயிரினம் அல்லது ஒரு உயிரினம், இது, இந்த உரை வெளிப்படுத்துவது போல், உயிர் மூச்சானது உயிரினம் அல்லது உடலுடன் இணைவதால் விளைகிறது. உடல் ஆன்மா அல்ல. உயிர் மூச்சு ஆன்மா அல்ல. தெய்வீக தயவு மற்றும் சக்தி மூலம், சுவாசம் உடலுக்கு உயிர் கொடுக்கும் போதுதான், இரண்டின் கலவையும் ஒரு "உயிருள்ள ஆன்மா"வில் விளைகிறது.

மனிதனுக்கும் மிருகத்திற்கும் ஒரே மூச்சு இருப்பதாக சாலமன் கூறினார், அவர் சொல்வது சரிதான். ஜலப்பிரளயத்தில் அழிக்கப்பட்ட மனிதர்கள் மற்றும் கீழ் விலங்குகளைப் பற்றி நாம் வாசிக்கிறோம், "பூமியில் நடமாடிய அனைத்து மாம்சங்களும், பறவைகள், கால்நடைகள், மிருகங்கள், பூமியில் ஊர்ந்து செல்லும் அனைத்து உயிரினங்களும், ஒவ்வொரு மனிதனும் இறந்தன: வறண்ட நிலத்தில் இருந்த அனைத்து உயிரினங்களின் நாசியில் உயிர் மூச்சைக் கொண்ட அனைத்தும் இறந்தன" - ஆதி. 7:21,22

மனிதனை வாழ அனுமதிக்கும் அதே "உயிருள்ள சுவாசத்தால்" மிருகத்தனமான படைப்பு வாழ்வதால், அனைத்து விலங்குகளும் "உயிருள்ள ஆன்மாக்கள்", மேலும் இது கடவுளின் வார்த்தையில் தெளிவாக நிறுவப்பட்டுள்ளது. மொழிபெயர்ப்பின் முரண்பாடுகள் மூலம், இந்த முக்கியமான உண்மை பைபிளை சாதாரணமாக வாசிப்பவருக்கு மறைக்கப்படுகிறது. உதாரணமாக, ஆதியாகமம் 1:24, "பூமி அதன் இனத்தின்படி, கால்நடைகள், ஊர்ந்து செல்லும் பிராணிகள், பூமியின் மிருகங்கள் ஆகியவற்றைப்

பிறப்பிக்கட்டும் என்று கடவுள் சொன்னார்: அது அப்படியே ஆயிற்று” என்று கூறுகிறது.

இந்த வசனத்தில், “ஜீவனுள்ள பிராணி” என்ற சொற்றொடர், ஆதியாகமம் 2:7-ல் “ஜீவனுள்ள ஆத்துமா” என்று மொழிபெயர்க்கப்பட்டுள்ள எபிரேய வார்த்தைகளின் மொழிபெயர்ப்பாகும், அங்கு ஆதாமைப் பற்றிய குறிப்பு உள்ளது - “உயிரினம்” மற்றும் “ஆன்மா” ஆகிய இரண்டு வார்த்தைகளும் நெஃபெஷ் என்ற எபிரேய வார்த்தையின் மொழிபெயர்ப்புகள். மொழிபெயர்ப்பாளர்கள் மனிதனுக்கும் மிருகத்திற்கும் இடையே ஒரு வித்தியாசத்தை நிறுவ முயன்றதால் மட்டுமே, வேதம் அதை நியாயப்படுத்தவில்லை, கீழ் விலங்குகளைக் குறிப்பிடும்போது “உயிரினம்” என்ற வார்த்தையையும், உரை மனிதனைக் குறிப்பிடும்போது “ஆன்மா” என்ற வார்த்தையையும் பயன்படுத்தினார்கள். சாலமன், “ஒன்று சாவது போல, மற்றொன்றும் சாகிறது” என்று எழுதியதில் ஆச்சரியமில்லை.

ஆதாம் இறந்தபோது, அவனது உடல் மண்ணுக்குத் திரும்பியது—“நீ மண்ணாயிருக்கிறாய், மண்ணுக்கே

திரும்புவாய்." (ஆதி. 3:19) கடவுள் கொடுத்த வாழ்வுரிமை, கடவுள் மூக்கின் துவாரங்களில் ஊதப்பட்ட சுவாசத்தால் செயல்படுத்தப்பட்டு, கடவுளிடம் திரும்பியது. ஒரு மனிதன் இறக்கும் போது என்ன நடக்கும் என்பதை விவரிக்கும் சாலமன், "பின்னர் தூசி இருந்தபடியே பூமிக்குத் திரும்பும்: ஆவி அதைக் கொடுத்த கடவுளிடம் திரும்பும்" என்று எழுதியதன் மூலம் இந்த எண்ணத்தை தெளிவாகக் கூறியுள்ளார். — பிரசங்கி 12:7

இந்த வசனத்தில் கூறப்பட்டுள்ள எளிய உண்மை, "ஆவி" என்ற வார்த்தையின் தவறான புரிதலால் பலரின் மனதில் குழப்பத்தை ஏற்படுத்துகிறது. இது "சுவாசம்" அல்லது, இந்த நிகழ்வைப் போல, வாழ்க்கையின் கண்ணுக்குத் தெரியாத சக்தி என்று பொருள்படும் ஒரு எபிரேய வார்த்தையை மொழிபெயர்க்கிறது. செவ்வாய் மலையில் தனது பிரசங்கத்தில், பவுல் கடவுளில், "நாம் வாழ்கிறோம், நகர்கிறோம், நம் இருப்பைக் கொண்டிருக்கிறோம்" என்று கூறினார். — அப்போஸ்தலர் 17:28

ஒரு மனிதன் இறக்கும் போது, அவனது உடலில் இருந்து தப்பித்து பரலோகத்தில்

கடவுளிடம் எடுத்துச் செல்லப்படும் ஒரு உணர்வுள்ள பொருள் இருப்பதாக இந்த வசனம் சிறிதும் குறிப்பிடவில்லை. இந்த வசனத்தில் பயன்படுத்தப்படும் "திரும்புதல்" என்ற வார்த்தை அத்தகைய விளக்கத்திற்கான சாத்தியத்தை விலக்குகிறது. உடல் மண்ணிலிருந்து வந்ததால் மண்ணுக்குத் திரும்புகிறது. "ஆவி" என்பது கடவுளிடம் திரும்பிய ஒரு தனி அமைப்பாக இருந்தால், அந்த உணர்வுள்ள பொருள் முன்பு கடவுளுடன் வசித்து வந்தது என்றும், பூமிக்கு வந்து தற்காலிகமாக ஒரு மனித உடலில் வசிக்க அனுமதிக்கப்பட்டது என்றும் அர்த்தம். அத்தகைய முடிவு எவ்வளவு நியாயமற்றதாக இருக்கும்!

சாலமோனின் மரணம் பற்றிய வரையறை, மனித உயிருள்ள ஆன்மா அல்லது உயிரினம் குறித்து பைபிளில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள உண்மைகளுடன் எவ்வளவு ஒத்துப்போகிறது. உடலும் சுவாசமும் அவற்றின் அசல் மூலங்களுக்குத் திரும்பும்போது, மனிதன் ஒருபோதும் இல்லாதது போல் விடப்படுகிறான். உயிருள்ள ஆன்மா அல்லது உயிரினம் இனி இல்லை. அது இறந்துவிட்டது, மரணம் பாவத்திற்கான தண்டனை. எசேக்கியேல் 18:4

அறிவிக்கிறது, "பாவம் செய்யும் ஆன்மா, அது இறந்துவிடும்."

மரணம் "தூக்கமாக" மாற்றப்பட்டது

இறந்த மனிதர்களை மீண்டும் உயிர்ப்பிப்பதாக கடவுள் வாக்குறுதி அளித்திருப்பதால், இறந்தவர்களை பைபிள் "தூக்கத்தில்" இருப்பதாகக் குறிப்பிடுகிறது. பைபிளின் இந்த முக்கியமான உண்மையை இயேசு மார்த்தா மற்றும் மரியாளின் சகோதரனான லாசருவின் மரணத்தைக் குறிப்பிடும்போது எடுத்துக்காட்டுகிறார். அவர் தனது சீடர்களிடம், "நம்முடைய நண்பன் லாசரு தூங்குகிறான்" என்று கூறினார். இயேசு இயற்கையான தூக்கத்தைக் குறிப்பிட்டதாக சீடர்கள் நினைத்தனர், எனவே அவர் அவர்களிடம், "லாசரு இறந்துவிட்டான்" என்று வெளிப்படையாகக் கூறினார். —யோவான் 11:11-14

இவ்வாறு இயேசு கடவுளுடைய வார்த்தையின் அடிப்படை போதனைகளில் ஒன்றை முன்வைத்தார். லாசரு இறந்துவிட்டார், ஆனால் அவரும் "தூக்கத்தில்" இருந்தார்.

கீழ்ப்படியாமை மரணத்திற்கு வழிவகுக்கும் என்று கடவுள் ஆதாமிடம் சொன்னபோது - "நீ நிச்சயமாக சாவாய்" - அவர் வாழ்க்கையின் அழிவைக் குறிப்பிட்டார். இந்த வாழ்க்கையின் அழிவு நிரந்தரமாக இருந்திருக்கும், ஆனால் கடவுள் இன்னும் தனது மனித உயிரினங்களை நேசித்தார் மற்றும் மரணத்திலிருந்து மீட்பராகவும் இரட்சகராகவும் இருக்க தனது அன்புக்குரிய குமாரனின் பரிசின் மூலம் அவர்களுக்கு மீட்பை வழங்கினார்.—யோவான் 3:16; 1 தீமோ. 2:3-6

இயேசு தனது "சதையை", தனது மனிதகுலத்தை, உலக வாழ்க்கைக்காகக் கொடுத்தார். (யோவான் 6:51) இவ்வாறு ஆதாமுக்கும் அவனுடைய இனத்திற்கும் எதிராக விதிக்கப்பட்ட மரண தண்டனையை ரத்து செய்வதற்கான ஏற்பாடு செய்யப்பட்டது. மேலும், கிறிஸ்து இயேசுவின் மூலம் வழங்கப்பட்ட மீட்பின் காரணமாக, அனைவரும் தொடர்ந்து இறந்து கொண்டிருந்தாலும், இறந்தவர்களின் விழிப்புணர்வை ஏற்படுத்த வேண்டும். இறந்தவர்கள் விழித்தெழுப்பப்பட வேண்டியிருப்பதால், பைபிள் "தூக்கம்" என்ற

வார்த்தையை அவர்களின் தற்காலிக வாழ்க்கை இல்லாததை விவரிக்கப் பயன்படுத்துகிறது.

தூங்குபவர்கள் மயக்கத்தில் இருக்கிறார்கள், இறந்தவர்களும் அவ்வாறே இருக்கிறார்கள். அவர்கள் எதையும் பார்க்கிறார்கள், எதையும் கேட்கிறார்கள், எதுவும் தெரியாது. பைபிள் கூறுகிறது, "உயிருள்ளவர்கள் தாங்கள் மரிப்பார்கள் என்று அறிவார்கள்; ஆனால் மரித்தவர்கள் எதையும் அறியார்கள்." (பிரசங்கி 9:5) தூங்குபவர்களை எழுப்ப முடியும்; எனவே மரணத்தில் "தூங்குபவர்கள்" எழுப்ப முடியும், மேலும் எழுப்பப்படுவார்கள். லாசருவைப் பற்றி இயேசு சொன்னது போல், "நான் அவனை தூக்கத்திலிருந்து எழுப்புவதற்காகச் செல்கிறேன்." (யோவான் 11:11) எனவே மரணத்தில் "தூங்குபவர்கள்" அனைவரும், தெய்வீக சக்தியால், பூமியின் புதிய நாளின் காலையில் எழுப்பப்படுவார்கள். அதனால்தான் நாம் வாசிக்கிறோம், "இரவு முழுவதும் அழுகை நீடிக்கும், ஆனால் காலையில் மகிழ்ச்சி வரும்." - சங். 30:5

மார்த்தா ஆறுதல் கூறினார்

இயேசுவும் பெத்தானியாவில் இருந்த சிறிய குடும்பமான மார்த்தா, மரியாள், லாசருவும் சிறப்பு நண்பர்களாக இருந்தனர். லாசரு நோய்வாய்ப்பட்டபோது, இயேசுவும் அவருடைய சீடர்களும் பெத்தானியாவிலிருந்து சிறிது தூரத்தில் இருந்த கலிலேயாவில் இருந்தனர். சகோதரிகள் லாசருவின் நோயைப் பற்றி இயேசுவுக்குச் செய்தி அனுப்பினர், ஆனால் அவர் உடனடியாக அவர்களிடம் செல்லவில்லை. அவர் இரண்டு நாட்கள் காத்திருந்தார், பின்னர் லாசரு இறந்துவிட்டார் என்றும், "தூங்குகிறார்" என்றும், அவர் "அவரை தூக்கத்திலிருந்து எழுப்பப் போகிறார்" என்றும் அறிவித்தார்.

இயேசு தங்கள் வீட்டை நெருங்கும்போது மார்த்தாளைச் சந்திக்கச் சென்றார். அவரை மெதுவாகக் கடிந்துகொண்டு, "ஆண்டவரே, நீர் இங்கே இருந்திருந்தால் என் சகோதரன் இறந்திருக்க மாட்டான்" என்றாள். (யோவான் 11:21) மார்த்தா மனம் உடைந்தாள், இயேசு அவளை ஆறுதல்படுத்த இது ஒரு சிறந்த வாய்ப்பாக இருந்தது, அதை அவர் செய்தார். ஆனால் மார்த்தாவின் இந்த மிகுந்த தேவையின் போது எஜமான் அவளிடம் என்ன ஆறுதலான வார்த்தைகளைப் பேசினார்? இதேபோன்ற

தூழ்நிலைகளில் அடிக்கடி கூறப்படுவது போல், "மார்த்தா, உன் சகோதரன் உண்மையில் இறக்கவில்லை, அவன் தன் வெளிப்புற ஓட்டை, தன் உடலைத் தூக்கி எறிந்துவிட்டான்" என்று இயேசு அவளிடம் சொன்னாரா? உண்மையான லாசரு எப்போதும் இல்லாத அளவுக்கு உயிருடன் இருந்ததாக இயேசு சொன்னாரா? லாசருவின் "ஆத்துமா" அருகில் சுற்றித் திரியும் என்று அவர் மார்த்தாளிடம் சொன்னாரா? "மார்த்தா, மரணம் இல்லை" என்று அவர் சொன்னாரா?

இல்லை, இயேசு அப்படி எதுவும் சொல்லவில்லை. இயேசு முன்பு தம் சீடர்களிடம், "லாசரு இறந்துவிட்டான்" என்று கூறியிருந்தார், இப்போது மார்த்தாளிடம் அவளுடைய சகோதரன் எப்போதும் இல்லாத அளவுக்கு உயிருடன் இருப்பதாகச் சொல்லி இந்த உண்மையை அவர் முரண்பட மாட்டார். மார்த்தாளுக்கு ஆறுதல் கூற அவர் சொன்னது கடவுளின் முழு வார்த்தையின் சாட்சியத்திற்கும் ஏற்ப இருந்தது. லாசரு உண்மையில் இறந்துவிட்டதை அறிந்த அவர், மார்த்தாளிடம், "உன் சகோதரன் மீண்டும் உயிர்த்தெழுவான்" என்று கூறினார்.

லாசரு மீண்டும் உயிர்பெற வேண்டுமானால், அவர் உயிர்த்தெழுப்பப்பட வேண்டும், மேலும் இயேசு தனது சகோதரிக்கு இது நடக்கும் என்று உறுதியளித்தார்: “உன் சகோதரன் மீண்டும் எழுந்திருப்பான்.” இயேசு என்ன அர்த்தத்தில் சொன்னார் என்பது மார்த்தாவுக்கு உறுதியாகத் தெரியவில்லை. இயேசு மற்றவர்களை மரண நித்திரையிலிருந்து எழுப்பினார் என்பதை அவள் அறிந்திருந்தாள், மேலும் அவள் இயேசுவிடம், “நீ கடவுளிடம் எதைக் கேட்டாலும், அதைக் கடவுள் உனக்குத் தருவார்” என்று சொன்னாள், ஆனால் அந்த நேரத்தில் இயேசு தன் சகோதரனை மரண நித்திரையிலிருந்து எழுப்பும்படி கடவுளிடம் கேட்பார் என்பதில் அவளுக்கு உறுதியாகத் தெரியவில்லை. எனவே அவள், “கடைசி நாளில் உயிர்த்தெழுதலில் அவன் மீண்டும் உயிர்த்தெழுவான் என்று எனக்குத் தெரியும்” என்று பதிலளித்தாள். —வசனம் 22-24

இறந்த அனைவருக்கும் பொதுவான உயிர்த்தெழுதல் இருக்கும் என்றும், பின்னர் லாசரு மரண நித்திரையிலிருந்து எழுப்பப்படுவார் என்றும் மார்த்தா அறிந்திருந்தாள். பழைய ஏற்பாட்டில் பதிவுசெய்யப்பட்ட வாக்குறுதிகளை அவள்

அறிந்திருந்தாள், இயேசுவின் போதனைகளுக்கு பயபக்தியுடனும் நம்பிக்கையுடனும் கவனம் செலுத்தினாள், எனவே அனைத்து மனிதகுலத்திற்கும் உயிர்த்தெழுதலின் மகிமையான நம்பிக்கை இருப்பதை அவள் அறிந்திருந்தாள்.

பொது உயிர்த்தெழுதல் "கடைசி நாளில்" நடக்கும் என்பதையும் மார்த்தா புரிந்துகொண்டாள். கடைசி நாள் என்பது பலர் நினைப்பது போல் "அழிவு நாள்" அல்ல. இந்த நிகழ்வில் "நாள்" என்ற சொல் ஒரு சகாப்தம் அல்லது யுகத்தைக் குறிக்கிறது, பாவம் மற்றும் மரணத்திலிருந்து மனித இனத்தின் மீட்பு மற்றும் இரட்சிப்புக்கான கடவுளின் பெரிய திட்டத்தில் இறுதி யுகம்.

இரட்சிப்பின் தெய்வீகத் திட்டத்தில் பல்வேறு யுகங்கள் உள்ளன. இயேசுவின் முதல் வருகைக்கு முன்பு, முற்பிதாக்களின் யுகம் இருந்தது, யூத யுகமும் இருந்தது. கிறிஸ்துவின் முதல் வருகையுடன் தொடங்கி, நற்செய்தி யுகம் இருந்திருக்கிறது. இவை ஆயத்த யுகங்களாகும், இதில் கடவுள் தெய்வீகத் திட்டத்தின் இறுதி யுகத்தில் இயேசுவுடன் ஒத்துழைக்க

வேண்டியவர்களைத் தேர்ந்தெடுத்து தயார் செய்துள்ளார், கடைசி நாள், அந்தக் காலகட்டத்தில் கடவுளின் திட்டம் இறந்தவர்களை எழுப்பி, கிறிஸ்துவின் ராஜ்யத்தின் சட்டங்களை நம்பி கீழ்ப்படிந்த அனைவரையும் பரிபூரண வாழ்க்கைக்கு மீட்டெடுப்பதில் அதன் நிறைவை அடையும்.

கடவுளின் திட்டத்தில் இந்த இறுதி யுகம் அல்லது கடைசி நாள் பற்றி மார்த்தா அறிந்திருந்தாள், மேலும் அவளுடைய சகோதரனும், இறந்த அனைவரும் மரணத்தின் தூக்கத்திலிருந்து விழித்தெழுவார்கள் என்பதை அவள் அறிந்திருந்தாள். ஆனால், “உன் சகோதரன் உயிர்த்தெழுவான்” என்று இயேசு சொன்னபோது இதுதான் அர்த்தமா இல்லையா என்பது மார்த்தாளுக்குத் தெரியவில்லை. இயேசுவின் உடனடி நோக்கங்கள் என்ன என்பதையும் இயேசு அவளுக்கு நேரடியாக விளக்கவில்லை. அதற்கு பதிலாக, அவர் பதிலளித்தார், “நானே உயிர்த்தெழுதலும் ஜீவனுமாயிருக்கிறேன்: என்னை விசுவாசிக்கிறவன் மரித்தாலும் பிழைப்பான்; என்னை விசுவாசிக்கிறவன் எவனும் ஒருக்காலும் மரியாமலும் இருப்பான்.” (வசனம் 25,26) கடைசி நாளில் பொது

உயிர்த்தெழுதலில் மார்த்தாள் நம்பிக்கை தெரிவித்திருந்தாள். இப்போது இயேசு, “உயிர்த்தெழுதலும் ஜீவனும்” என்றும், கடைசி நாளில் மரித்தோரை எழுப்பி, அப்போது தம்மை விசுவாசித்த அனைவருக்கும் நித்திய ஜீவனைக் கொடுப்பவர் என்றும் விளக்கினார்.

மார்த்தாளுக்கு அளித்த இந்தப் பதிலில், தம் மூலம் ஜீவனைப் பெறுபவர்களில் இரண்டு வகையினரை இயேசு குறிப்பிடுகிறார். முதலில் இப்போது விசுவாசித்து மரணத்திற்குச் செல்பவர்கள் உள்ளனர். இவர்கள், அவர் மரணத்திலிருந்து எழுந்திருப்பார் என்று அவர் மார்த்தாளுக்கு உறுதியளித்தார். உயிர்த்தெழுதலில் எழுந்திருந்து, பின்னர் அவரை விசுவாசிப்பவர்களும் உள்ளனர். இவர்கள், மீண்டும் ஒருபோதும் இறக்க மாட்டார்கள் என்று அவர் கூறினார். ரோதர்ஹாம் மொழிபெயர்ப்பு கூறுகிறது, “என்னை விசுவாசிக்கிறவன் மரித்தாலும் மீண்டும் வாழ்வான்! மீண்டும் வாழ்ந்து என்னை விசுவாசிக்கிற எவனும் ஒருபோதும் இறக்கமாட்டான்.” —வசனம் 25,26

இவ்வாறு உயிர்த்தெழுதலில் விசுவாசிகளும் அவிசுவாசிகளும் விழித்தெழுவதை

மார்த்தாவிடம் உறுதியளித்த பிறகு, இயேசு அவளிடம், “இதை நீ நம்புகிறாயா?” என்று கேட்டார். மார்த்தா, “ஆம், ஆண்டவரே: நீர் தேவனுடைய குமாரனாகிய கிறிஸ்து என்று நான் நம்புகிறேன்” என்று பதிலளித்தார். (வசனம் 26,27) கிறிஸ்து அல்லது வாக்குறுதியளிக்கப்பட்ட மேசியா, மனிதகுலத்தை மரணத்திலிருந்து காப்பாற்ற உலகிற்கு அனுப்பப்படுவார் என்றும், மரணத்தில் “தூங்குபவர்களை” எழுப்புவதன் மூலம் இது நிறைவேற்றப்படும் என்றும் மார்த்தா புரிந்துகொண்டார், சரியாகவே. இயேசு வாக்குறுதியளிக்கப்பட்ட மேசியா என்றும், வரவிருந்த கிறிஸ்து என்றும், அவரில் உயிர்த்தெழுதலின் வல்லமை இருப்பதாகவும் அவள் நம்பினாள்.

லாசரஸ் விழித்தெழுந்தார்

இயேசுவே மேசியா என்றும், இறந்தவர்களை உயிர்ப்பிக்கும் அவருடைய திறமையைப் பற்றியும் மார்த்தாள் இவ்வாறு அறிக்கை செய்த பிறகு, அவள் தன் வீட்டிற்குத் திரும்பி, இயேசுவைச் சந்திக்க மரியாளை தன்னுடன் வரும்படி கேட்டாள், அதுவே அவளுக்குக் கிடைத்தது. மார்த்தாளைப் போலவே,

மரியாளும் எஜமானரிடம், "நீர் இங்கே இருந்திருந்தால், என் சகோதரன் மரிக்கமாட்டான்" என்று சொன்னாள். (வசனம் 32) இந்தக் துயரமும் பெரும் இழப்பும் நிறைந்த காட்சியால் இயேசுவின் இதயம் நெகிழ்ந்தது. மற்றவர்களுடன் சேர்ந்து அவரும் அழுதார். பின்னர் லாசரு அடக்கம் செய்யப்பட்ட கல்லறைக்குக் காட்டும்படி கேட்டார்.

கல்லறையின் அருகே நின்று, நுழைவாயிலுக்கு முன்னால் இருந்த கல்லை புரட்டிப் போடும்படி இயேசு கேட்டார். பின்னர் மார்த்தாள் எதிர்ப்பு தெரிவித்தாள். இயேசு தன் சகோதரனை உயிர்ப்பிக்க முடியும் என்று முன்பு விசுவாசித்திருந்தாள், ஆனால் இப்போது அவள் ஆச்சரியப்பட்டு, இயேசுவிடம், "ஆண்டவரே, இப்போது அவன் இறந்து நான்கு நாட்கள் ஆகிறது: ஏனென்றால் அவன் இறந்து நாற்றமடிப்பான்" என்று சொன்னாள். (வசனம் 39) ஆனால் இயேசுவுக்கு இது ஒரு பொருட்டல்ல. இறந்த அனைவருக்கும் தெய்வீக சக்தியால் இறுதியில் என்ன சாதிக்கப்படும் என்பதை அவர் நிரூபிக்கவிருந்தார், மேலும் தெய்வீக சக்தி செயல்படும் இடத்தில் ஒரு நபர் இறந்து நான்கு நாட்கள் ஆனதா அல்லது ஆயிரக்கணக்கான

ஆண்டுகளாக இருந்ததா என்பது எந்த வித்தியாசத்தையும் ஏற்படுத்தாது; வாழ்க்கையை மீட்டெடுக்க முடியும். முதலில் வாழ்க்கையை உருவாக்கியவர் வாழ்க்கையை மீட்டெடுக்க முடியும்.

திறக்கப்பட்ட கல்லறைக்கு முன் நின்று, பொருத்தமான ஜெபத்திற்குப் பிறகு, இயேசு உரத்த குரலில், "லாசரே, வெளியே வா" என்று கூப்பிட்டார். (வச. 43) பதிவு என்ன சொல்லவில்லை என்பதைக் கவனிப்பது சுவாரஸ்யமானது. லாசருவைப் பற்றி பரலோகத்திற்குச் சென்றவர் திரும்பி வந்ததாகச் சொல்லப்படவில்லை. லாசரு பரலோகத்திற்குச் செல்லவில்லை. உத்தரிக்கும் இடத்திற்குச் சென்றவர் திரும்பி வந்ததாகச் சொல்லப்படவில்லை. நித்திய வேதனையின் படுகுழிக்குச் சென்றவர் வேதனையிலிருந்து விடுவிக்கப்பட்டதாகச் சொல்லப்படவில்லை. நித்திய வேதனையின் படுகுழி இல்லை.

"லாசரே, வெளியே வா... இறந்தவர் வெளியே வந்தார்" என்று இயேசு கூவியபோது, லாசரு இறந்துவிட்டார் என்று இயேசு கூறியிருந்தார். இப்போது இறந்த லாசரு மரணத்தின்

தூக்கத்திலிருந்து விழித்தெழுந்திருந்தார். தனது கல்லறை உடைகளிலிருந்து விடுவிக்கப்பட்ட லாசரு, முன்பு செய்தது போலவே தனது குடும்பத்தினருடனும் நண்பர்களுடனும் கலந்து பழகினார். உயிர்த்தெழுப்பப்பட்ட அவர் ஒரு பேயோ அல்லது பேயோ அல்ல. அவர் முன்பு இருந்த அதே லாசரு. அவர் மீண்டும் உயிருடன் இருப்பதில் மகிழ்ச்சி அடைந்தார், மேலும் அவரது குடும்பத்தினர் அவரை தங்களிடம் மீட்டெடுத்ததில் மகிழ்ச்சி அடைந்தனர்.

“ஆச்சரியப்பட வேண்டாம்”

முன்பு, இறந்தவர்களின் உயிர்த்தெழுதலைப் பற்றிப் பேசும்போது, இயேசு, “இதைக் கண்டு ஆச்சரியப்படாதீர்கள்; கல்லறைகளில் உள்ள அனைவரும் அவருடைய குரலைக் கேட்டு, நன்மை செய்தவர்கள், ஜீவ உயிர்த்தெழுதலுக்கும், தீமை செய்தவர்கள், நியாயத்தீர்ப்பின் உயிர்த்தெழுதலுக்கும் புறப்படும் நேரம் வருகிறது” என்றார். (யோவான் 5:28,29, திருத்தப்பட்ட நிலையான பதிப்பு) லாசரு கல்லறையிலிருந்து அழைக்கப்பட்டதைப் போலவே, பொதுவான உயிர்த்தெழுதலின் போது மரித்த அனைவரும்

அழைக்கப்படுவார்கள் என்று இங்கே நமக்கு உறுதியளிக்கப்படுகிறது.

உயிர்த்தெழுதலில் இரண்டு பொதுவான வகுப்புகளைப் பற்றியும் இயேசு இங்கே பேசுகிறார் என்பதை நாம் கவனிக்கிறோம் - நன்மை செய்தவர்கள், தீமை செய்தவர்கள் அல்லது நன்மை செய்யத் தவறியவர்கள். 24 ஆம் வசனத்தில் நன்மை செய்தவர்கள் நிகழ்கால விசுவாசிகள் என்று குறிப்பிடப்படுகிறார்கள். இவர்களைப் பற்றி, அவர்களுக்கு நித்திய ஜீவன் உண்டு என்றும், அவர்கள் நியாயத்தீர்ப்புக்கு வரமாட்டார்கள் என்றும் கூறப்படுகிறது. இதன் பொருள், விசுவாசத்தின் அடிப்படையில், விசுவாசிகள் இனி மரண தண்டனைக்கு உள்ளாக மாட்டார்கள், மேலும் உயிர்த்தெழுதலில் நித்திய ஜீவன் உறுதி செய்யப்படுகிறது. இவர்கள் எதிர்கால நியாயத்தீர்ப்புக்கு வரமாட்டார்கள், ஏனென்றால் அவர்கள் தற்போதைய வாழ்க்கையில் தங்கள் சோதனையை வெற்றிகரமாகக் கடந்து செல்கிறார்கள்.

இயேசுவின் அடிச்சுவடுகளை விசுவாசித்து உண்மையாகப் பின்பற்றுவதன் மூலம் "நன்மை" செய்து, மரணத்திலிருந்து "ஜீவ"

உயிர்த்தெழுதலுக்கு அழைக்கப்படுவதற்கு தகுதியானவர்கள் இவர்கள்தான். ஆனால் இவ்வாறு தகுதியற்றவர்கள் மரணத்திலிருந்து விழித்தெழுந்து நியாயத்தீர்ப்புக்கு வருகிறார்கள், ஏனென்றால் அவர்களின் விழிப்பு உலகின் ஆயிரம் ஆண்டு நியாயத்தீர்ப்பு நாளில் நடக்கும்.—அப்போஸ்தலர் 17:31; II பேதுரு 3:8; வெளி. 20:6

"நியாயத்தீர்ப்பு" என்று இங்கு மொழிபெயர்க்கப்பட்டுள்ள கிரேக்க வார்த்தை "கிரிசிஸ்" ஆகும், மேலும் இது நமது ஆங்கில வார்த்தையான "நெருக்கடி" போன்ற அதே அர்த்தத்தைக் கொண்டுள்ளது. இப்போது வாழ்க்கைக்கு தகுதியற்றவர்கள் என்று நிரூபிக்காத அனைவரும் மரண தூக்கத்திலிருந்து விழித்தெழுந்தால் ஒரு நெருக்கடியை எதிர்கொள்வார்கள். நிச்சயமாக, அவர்கள் சம்பந்தப்பட்ட பிரச்சினைகள் குறித்து முழுமையாக அறிவொளி பெறுவார்கள், மேலும் முழு புரிதலின் அடிப்படையில், கிறிஸ்துவின் மூலம் அவர்களுக்காக உருவாக்கப்பட்ட வாழ்க்கை ஏற்பாட்டை ஏற்றுக்கொள்வதற்கும், பின்னர் அனைத்து மனிதகுலத்தின் விவகாரங்களையும் கட்டுப்படுத்தும்

கிறிஸ்துவின் ராஜ்யத்தின் சட்டங்களுக்குக் கீழ்ப்படிவதற்கும் அவர்களுக்கு வாய்ப்பு வழங்கப்படும். அவர்கள் ஏற்றுக்கொண்டு கீழ்ப்படிந்தால், அவர்கள் மனித வாழ்க்கையின் பரிபூரணத்திற்கு மீட்டெடுக்கப்பட்டு என்றென்றும் வாழ்வார்கள். இது அவர்களின் முழுமையான உயிர்த்தெழுதலாகும். அவர்கள் ஏற்றுக்கொண்டு கீழ்ப்படியவில்லை என்றால், அவர்கள் மரணத்திற்குத் திரும்புவார்கள். கீழ்ப்படியாதவர்கள் "மக்களிடமிருந்து அழிக்கப்படுவார்கள்" என்று பேதுரு அந்தக் காலத்தைப் பற்றி கூறினார். — அப்போஸ்தலர் 3:23

கிறிஸ்துவுடன் வாழவும் ஆட்சி செய்யவும் தகுதியுள்ளவர்களாக நிரூபிக்கப்பட்ட இந்த யுகத்தின் விசுவாசிகள், உயிர்த்தெழுதலில் "மகிமை, மரியாதை மற்றும் அழியாமை" பெறுவார்கள். (ரோமர் 2:7) எனவே, அழியாமை என்பது மனிதனின் உள்ளார்ந்த குணம் அல்ல, மாறாக இயேசுவோடு சேர்ந்து பாடுபட்டு மரிக்க விருப்பமுள்ளவர்களுக்கு வழங்கப்படும் ஒரு மகிமையான வெகுமதியாகக் கருதப்படுகிறது. இதனால் அவர்கள் அவரோடு வாழ்ந்து ஆட்சி செய்வார்கள். இயேசுவின் ராஜ்யத்தில்

அவருடன் கூட்டுச் சுதந்தரர்களாக, எதிர்கால நியாயத்தீர்ப்பு நாளின் போது அவர்களுடன் சக நியாயாதிபதிகளாகவும் இருப்பார்கள்.—1 கொரிந்தியர் 6:2,3; வெளி. 3:21; 5:10

பின்னர் விசுவாசியாத உலகம் விசுவாசிக்க ஒரு வாய்ப்பு வழங்கப்படும், இறந்தவர்கள் மரணத்திலிருந்து எழுப்பப்பட்டு இந்த வாய்ப்பு அவர்களுக்கு வழங்கப்படும். அப்போது விசுவாசிப்பவர்கள், ஆதாம் கடவுளுடைய சட்டத்தை மீறும்போது மரண தண்டனை விதிக்கப்பட்டபோது இழந்த மனித இயல்பின் பரிபூரணத்திற்குத் திரும்புவார்கள், அவர்கள் பூமியில் என்றென்றும் மனிதர்களாக வாழ்வார்கள்.—வெளி. 21:4

இது தெய்வீகத் திட்டத்தின் மகிழ்ச்சியான நிறைவாக இருக்கும், ஏனென்றால் ஏதேனில் ஆதாமின் மீறுதலால் ஏற்பட்ட பாவம் மற்றும் மரணத்தின் ஆட்சி என்றென்றும் நீடிக்காது என்பதையும், இந்த நீண்ட அழுகை காலத்தில் இறந்த அனைவரும் விழித்தெழுந்து கடவுளின் சட்டங்களுக்குக் கீழ்ப்படிந்து என்றென்றும் வாழ ஒரு தனிப்பட்ட வாய்ப்பை வழங்க வேண்டும் என்பதையும் இது குறிக்கிறது.

தேவன் உலகத்தை மிகவும் நேசித்ததால், தம்முடைய ஒரே பேறான குமாரனை விசுவாசிக்கிற எவரும் கெட்டுப்போகாமல் நித்திய ஜீவனைப் பெறும்படி அவரைக் கொடுத்தார் என்று வேதம் கூறுகிறது. (யோவான் 3:16) ஆனால் அவரை விசுவாசிப்பதற்கு அவர்கள் அவரைப் பற்றிய தெளிவான அறிவைப் பெற வேண்டும், மேலும் எதிர்கால நியாயத்தீர்ப்பு நாளில் மரணத்திலிருந்து விழித்தெழுந்த பிறகு இதைப் பெறுவார்கள். இது மனிதகுலத்திற்கான ஒரு மகிமையான நம்பிக்கை, கடவுளின் தீர்க்கதரிசி தாவீது இதை அடையாளமாகவும் அழகாகவும் முன்வைக்கிறார். நாம் மேற்கோள் காட்டுகிறோம்:

“புறஜாதிகளுக்குள்ளே சொல்லுங்கள்: கர்த்தர் ஆட்சி செய்கிறார்; உலகம் அசையாது நிலைபெற்றிருக்கும்; அவர் ஜனங்களை நீதியுடன் நியாயந்தீர்ப்பார். வானங்கள் சந்தோஷப்பட்டும், பூமி மகிழ்ச்சியடையட்டும்; கடலும் அதின் நிறைவும் முழங்கட்டும். வயல்வெளியும் அதிலுள்ள யாவும் களிகூரட்டும்; அப்பொழுது காட்டு மரங்கள் யாவும் கர்த்தருக்கு முன்பாகக் களிகூரும்: . . . அவர் பூமியை நியாயந்தீர்க்க வருகிறார்; அவர்

உலகத்தை நீதியோடும், ஜனங்களை
அவருடைய சத்தியத்தோடும் நியாயந்தீர்ப்பார்.”
—சங். 96:10-13

உண்மையிலேயே, மரணத்திற்குப் பிறகு
வாழ்க்கை இருக்கிறது, ஏனென்றால் தெய்வீக
வல்லமையால் இறந்தவர்கள் மீண்டும் உயிர்
பெறுவார்கள். இதுவே கடவுளுடைய
வார்த்தையில் நமக்குக் கொடுக்கப்படும் பெரிய
நம்பிக்கை. இது இறந்தவர்களின்
உயிர்த்தெழுதலின் நம்பிக்கை.